

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: دیلوم انجنیر نسرین معروفی

۳ جنوری ۲۰۱۷

انتقامگیری و یا خود زنی اوپاما

خوانندگان عزیز! به یقین شما هم گزارشات رسانه های خبری را از نظر گذشتانده اید: تصویب قطعنامه شورای امنیت ملل متحد مبنی به محکومیت ادامه شهرک سازی های رژیم صیونیستی در مناطق اشغالی فلسطین که پس از سالها روابط مستحکم و دوستی نزدیک میان دولتهای امپریالیسم امریکا و دولتهای جنایتکار اسرائیل که حمایتهای نظامی، اقتصادی امریکا به اسرائیل را دربر داشت، یک قطعنامه رسمی علیه اسرائیل از جانب دولت امپریالیستی امریکا که اوپاما در رأس آن قرار دارد، ویتو نشد و به آن رأی ممتنع داده شد و آنهم یک ماه قبل از ختم دوره ریاست جمهوری اوپاما.

در حالی که اوپاما در هشت سال دوره ریاست جمهوری خود نظر به رؤسای پیشین امپریالیسم امریکا تا توانست دولت جنایتکار اسرائیل را مورد حمایت اقتصادی و نظامی قرار داد. همکاریهای نیرو های رزمی و استخباراتی هر دو دولت در زمان مأموریت اوپاما آنقدر گسترش داده شد که در هیچ زمان دیگری تا این سرحد نبوده است. طوری که ما شاهد هستیم: حمایت و کمک های روز افزون نظامی و اقتصادی امپریالیسم امریکا به اسرائیل باعث شده است تا دولت اسرائیل با جرأت به گسترش شهرک سازی های خود در سرزمینهای اشغالی فلسطینی ها بپردازد و مرتکب جنایات هر چه بیشتر در حق خلق ستمکش فلسطین گردد. خلق ستمکشیده فلسطین سالهاست که با صد ها فاجعه ضد انسانی دولت اسرائیل مواجه هستند.

دولت امپریالیستی اوپاما در صورتی که آمادگی صدور یک قطعنامه و تعویل آن را در ابتدای مأموریتش به حیث رئیس جمهور مساعد می ساخت، شاید می توانست یک پیام سیاسی برای کشورهای امپریالیستی و کشور های حامی آنها در جهان باشد. اما این که چرا اوپاما یک ماه قبل از ختم دوره ریاست جمهوری خود علیه اسرائیل موقفگیری نموده است، سؤال برانگیز است. هر چند اوپاما با وجودی که در دوران مبارزات انتخاباتی دوره اول خود (۲۰۰۷ و ۲۰۰۸) از جانب اسرائیلی ها مورد توهین و اهانت قرار گرفته و به وی بی حرمتی نموده بودند و همچنان اختلافات علنی اوپاما و نتانیاهو و روابط الزامی آنها که خلاف روابط سنتی دو کشور بوده است، با وجود آن دیده می شود که رژیم صیونیستی در هشت سال مأموریت اوپاما از هر گونه حمایت امپریالیسم امریکا برخوردار بوده است. در حالی که اگر در سیستم سرمایه داری دولت ها اجازه می داشتند تا به اراده خود نسبت به مسایل نظامی، اقتصادی و استخباراتی

تصمیم‌گیری نمایند، اوباما یقیناً به خاطر انتقام‌گیری شخصی می‌توانست از کمک‌های سرشار به دولت اسرائیل اباہ بورزد. مگر طوری که ما می‌دانیم تصمیم‌گیری مسائل نظامی، اقتصادی و استخباراتی در سیستم سرمایه‌داری امپریالیستی به عهده‌دارندگان اصلی سرمایه است و نه کاملاً به تصامیم رؤسای جمهور کشور امپریالیستی. این که اوباما یک ماه قبل از ختم ریاست جمهوری خود با وجودی که ۱۴ عضو شورای امنیت به قطعنامه رأی مثبت می‌دهند و تنها دولت امریکا با وجود داشتن حق ویتو، خلاف سیاستهای جنایتکارانه خود از آن استفاده نکرده به آن رأی ممتنع می‌دهد. حدس زده می‌شود، از یک جانب خود داری از حق ویتوی دولت امریکا، انتقام‌گیری شخصی اوباما از تحقیر و توهینی است که وی را مجبور نموده بودند تا هشت سال در مقابل اسرائیل سکوت اختیار نماید و از جانب دیگر ایجاد مشکلات برای جانشین خود دونالد ترمپ است که وی تا حدود ۲۰ روز دیگر بر کرسی ریاست کاخ سفید تکیه خواهد زد. در حقیقت هیچ موضوعی مناسب‌تر از اسرائیل و مناقشه در خاور میانه نیست که ترمپ را به اصطلاح به آن درگیر بسازد. در حالی که ترمپ از تصمیم‌گیری خود نسبت به روابط نزدیک و حمایت از دولت اسرائیل گزارش داده است. وی دولت امریکا را مجدداً مورد انتقاد شدید قرار داده گفت: "ما اجازه نداریم که با این نوع تحقیر و بی‌حرمتی با اسرائیل رفتار کنیم"

طبق گزارشات خبری: بنیامین نتانیاہو صدراعظم اسرائیل علیه صدور قطعنامه از جانب ملل متحد در محکومیت شهرک‌سازی این رژیم موضع گرفته، تهدید نمود که وی در همه تعهدات این رژیم به سازمان ملل متحد بازنگاری می‌کند. تحلیلگران صیہونیست اقدام دولت اوباما را به عنوان اولین ضربه به نتانیاہو ارزیابی کردند. همچنان رژیم راست‌گرای صیہونیستی طرح جان‌کری را به عنوان دومین ضربه دولت اوباما به اسرائیل تلقی می‌کنند. طبق نظر خواهی که از مردم اسرائیل صورت گرفته است، نشان می‌دهد که نظرات اکثریت اسرائیلی‌ها نسبت به رئیس‌جمهور اوباما تغییر نکرده است، آنها اوباما را به حیث دشمن اسرائیل قلمداد می‌کنند.

ناگفته نماند، تأیید یک قطعنامه و آنهم علیه دولت اسرائیل در یک سیستم سرمایه‌داری امپریالیستی صیہونیستی امریکا تنها به اراده دولت اوباما نمی‌تواند امکان‌پذیر باشد. به همین ترتیب پیشنهاد "جان‌کری" "راه حل دو دولت" فردی نیست. تا جایی که از اوضاع استنباط می‌شود، طوری به نظر می‌رسد، که امریکا پلان دارد تا "نتانیاہو" را از رأس دولت اسرائیل خلع نماید و شخص دیگری را جانشین وی بسازد. تا جایی که اطلاعات وجود دارد به غیر از اقداماتی که تا حال از جانب "اوباما" و "کری" علیه "نتانیاہو" صورت گرفته است، این دومین بار است که وی را متهم به رشوه‌خوری نموده‌اند. چنانچه محکمه در "تل‌آویو" تحقیقات مقدماتی را علیه وی دستور داده است.

فلسطینی‌ها از قطعنامه شورای امنیت ملل متحد به حیث موفقیت مهم تجلیل و یاددهانی نموده‌اند، باید گفت:

با تجاربی که خلق فلسطین از عملکرد جنایتکارانه دولت اسرائیل دارند، تجلیل آنها از قطعنامه بیانگر ضعف و ناتوانی آنها در برابر اسرائیل و خوش‌باوری و درک نادرست نسبت به سیاست فریبکارانه امریکا است. قطعنامه شورای امنیت ملل متحد با ۱۴ رأی مثبت و یک رأی ممتنع دولت امپریالیستی امریکا ولو که تصویب هم شد، لکن ارزش عملی ندارد. اولاً این قطعنامه از نظر محتوا نو نیست و ثانیاً این قطعنامه نه از جانب دولت آینده امپریالیسم امریکا (ترمپ) به رسمیت شناخته خواهد شد و نه هم دولت جنایتکار اسرائیل به آن عمل خواهد نمود. در صورتی که با تعمق به اوضاع جهان به خصوص در شرایط فعلی که اختلافات میان کشورهای امپریالیستی اوج می‌گیرد، نظر بیندازیم، دیده می‌شود که کشورهای امپریالیستی هر کدام می‌کوشند تا متحدین خود را نه تنها علیه دشمنان خود بلکه به خاطر اهداف سیاسی و اقتصادی که دارند، مورد حمایت قرار داده و با تقویت نظامی و اقتصادی هر چه بیشتر در صدد اند تا روابط جانبین را مستحکم‌تر بسازند. به خصوص امپریالیسم جنایتکارتر امریکا به هیچ وجه حاضر نیست تا دولت اسرائیل را

که در خدمت به منافع جهانی اش و به حیث نیروی سرکوبگر و پولیس منطقه وظیفه دارد، از دست بدهد. این که امروز در رأس دولت اسرائیل نتانیاهو است و فردای شخص دیگری، روابط تاریخی دو دولت جنایتکار هرگز به خاطر خلق فلسطین خدشه دار نخواهد شد.

طوری که می دانیم دولت های اسرائیل در طول تاریخ این کشور مورد حمایت امپریالیسم امریکا قرار گرفته و در آینده هم قرار خواهند گرفت، این که رئیس جمهور کشور امپریالیستی امریکا، اوباما است و یا ترمپ و یا کلبنی و مقصود دیگر، به یقین هیچ تغییری در سیاست ستراتیژیک امریکا نسبت به اسرائیل به وجود نخواهد آمد. به همین اساس دولت اسرائیل کاملاً مطمئن است که سرمایه داران اسرائیلی درتصامیم سیاست های امپریالیسم امریکا به خصوص درسیاست خارجی آن دخیل هستند و آنها هیچ گاه نخواهند گذاشت تا دولت امریکا خودسرانه دست به اعمال ضد اسرائیلی بزند. پیشنهاد "جان کری" "راه حل دو دولت" برای اسرائیلی ها خواب است و خیال است و محال.